

2 Kasım 2013 tarihinde Aydınlık gazetesi Avrupa baskısında yayınlandı.

Türkiye Cumhuriyeti'nin 90. Yılı Hepimize Kutlu Olsun!

Bundan tam 90 yıl önce, ulusal kurtuluş savaşımızdan sonra, 29 Ekim 1923'de Türkiye Cumhuriyeti kuruldu. **Türk Halkı, Dünya'da emperyalizme karşı** zaferle sonuçlanan ilk savaşı kazanan ulustur. Yokluklar içersinde verilen bu anti-emperyalist savaş, Hindistan'dan Cezayir'e kadar birçok sömürge ülkenin bağımsızlık savaşına ışık tutmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti, öncelikle Padişahlık döneminin mirası olan yarı sömürge durumundaki ve her alanda geri kalmış Türkiye'yi hızla „Çağdaş ülkeler düzeyine yükseltme“ projesidir. Cumhuriyet, Türkiye'yi, ekonomide, eğitimde, bilimde, teknikte, kültürde, sanatta; ulaşımda gelişmiş ülkeler düzeyine çıkartmayı hedef alır.

Tabii ki Cumhuriyetin amacı, Atatürk'ün sözüyle „Muasır ülkeler düzeyine çıkmaktır“, yani çağdaşlıktır. Bu da hızla kalkınarak ve laik, demokratik, hukuk devletinin kurulmasıyla olacaktı. Kalkınma ve gelişme rotası bu yönde çizilmişti.

Osmanlı Devleti'nin çöküşünün en önemli nedenlerinden olan dışa bağımlılığa ve borçlanmaya son verilmesi, yani her alanda tam bağımsızlık, Türkiye Cumhuriyeti'nin temel taşıdır. Ulusal bağımsızlık, ülkeler ve halklar arasında karşılıklı saygıya dayanan iyi komşuluk ve dostane ilişkileri içerir. **Yurtta barış, Dünyada barış** bunu ifade eder.

Mustafa Kemal Atatürk, Ulusal Kurtuluş savaşımızın büyük önderi, bağımsız, Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu ve asla unutulmaması gereken simgesidir. Cumhuriyet karşıtları, Mustafa Kemal'e saldırarak aslında onun gençliğe emaneti olan Türkiye Cumhuriyetini, laik, çağdaş ve bağımsızlığı içeren temel öğelerinden koparmak istemektedirler. Ulus devlete karşı olmanın gerçek nedeni budur. Laik Ulus Devlet yerine, etnisiteler ve dini öğeler ısrarla öne çıkartılarak, ulusal kimlik yok edilmeye çalışılmakta ve Türkiye Cumhuriyetinin bütünlüğü tehdit edilmektedir.

Çağdaş demokrasi ve hukuk devletinin vazgeçilemez önkoşulu, **bağımsız yargı, özgür muhalefet, düşünce ve basın özgürlüğü, çoğulcu ve katılımcı toplum anlayışı, özerk üniversite ve de ülkenin ve devletin temel sorunlarının çözümünde uzlaşma kültürüdür.**

AKP'nin ve sayın Başbakan'ın izlediği toplumu ayrıştırıcı, laik ve Kemalist yurtsever insanlardan öç almaya yönelik politikalar, Cumhuriyetimizin 90. Yılında, Türkiye'yi çok yönlü endişe verici bir duruma sürüklemektedir. Buna karşın başbakan Türk halkıyla alay edercesine „Türkiye'de ileri demokrasiden“ söz etmektedir. Oysa izlenen politikalarla, yargı olabildiğince siyasallaştırılmıştır. Özel yetkili mahkemeler

tarafından görülen Ergenekon ve Balyoz davaları ve kararları, aralarında Türkiye'nin seçkin bilim insanları, gazeteciler, yüksek rütbeli subayların bulunduğu ve halkın sevgi, saygı ve güvenini kazanmış çok sayıda insan, hukuk devletiyle bağdaşmayacak yöntemlerle, gözaltına alındılar, tutuklandılar. Yıllar süren sözde yargılama sonunda, büyük bir kesimi, gerçek bir hukuk devletinde ve kamu vicdanında hiç bir zaman kabul görmeyecek ağır cezalara çarptırıldılar.

Düşünce ve basın özgürlüğü bakımından Türkiye, Dünya`da en fazla gazetecinin hapiste bulunduğu ülke unvanını taşıyor. Bildiğiniz gibi Emin Çölaşan, Bekir Coşkun, Oktay Ekşi, Uğur Dündar gibi etkin gazetecilerden başlanarak hükümeti eleştiren onlarca gazetecinin, hükümetin, hatta doğrudan Başbakanın baskısı sonucu işlerine son verildiği veya istifa ettirildiği belirtiliyor. Sadece Gezi Parkı / Taksim olaylarından günümüze 72 gazeteci istifa ettirildi veya işinden kovuldu. Daha önce, medyanın büyük bir kesimi doğrudan veya dolaylı yollardan, hem de çoğu kez kamu bankaları kredileriyle satın alınarak veya aldırarak, bir kesimini de büyük bir baskı altında tutarak, geniş bir yandaş medya yaratıldı. Devlet kurumu olarak tarafsız yayın politikası izlemesi gereken TRT, AKP'nin adeta parti organı konumuna getirildi.

Gezi Parkı ve Taksim`de otoriter ve giderek diktatör özellikleri taşıyan yönetime karşı direniş gösteren ve Türkiye'nin dört bir yanında milyonların desteklediği göstericilere, son derece ölçsüz güç kullanıldı. 6 gencimiz yaşamını yitirdi, 11'inin gözü kör oldu ve 700 den fazlası yaralandı. Bu gençleri susturmak ve korkutmak için yüzlercesi tutuklandı.

Asıl görevi tercümanlık olan ve şu anda Avrupa Bakanlığını yürüten kişi, Gezi Parkı Taksim olayları nedeniyle, „bundan sonra burada gösteri yapanlara terörist muamelesi yapılacaktır“ diyerek, yargının nedenli siyasilerin emrinde olduğunun ve nasıl yorumlanabileceğinin an açık örneğini verdi.

Avrupa ülkelerinde politika yapan 13 Milletvekili olarak Türkiye`deki düşünce ve basın özgürlüğüne yapılan baskıları eleştiren bir açıklama yaptık. Başbakan Erdoğan 15 Mart 2011 tarihli Meclis Gurup Toplantısına bizi açıkça tehdit ederek diyor ki; “Hele hele Avrupa’daki Türk kökenli Milletvekillerine sesleniyorum! Dikkat edin, yanlış oynuyorsunuz. Oynadığınız oyunun içinde ezilir gidirsiniz...” İşte başbakanın demokrasi anlayışı bu. Ona sadece alkış tutacaksınız, onu öveceksiniz. Eleştirirsen vay haline! Ben Almanya’daki politikaları bir çok yönüyle basın açıklamalarım, TV söyleşilerim ve yayınlarımla on yıllarca en ağır biçimde eleştiren birisiyim. Bana, neo nazi yanlıları dışında, Almanya hükümet yetkililerinden bugüne değin hiç bir zaman ne bir tehdit ve nede bir uyarı gelmiştir.

Bilim ve Sanat bile hükümet tarafından kontrol edilmeye çalışılmaktadır. Üniversiteler bağımsız ve özgür çalışabilmesi gereken bilim kurumlarıdır. Üniversite rektörleri, seçim sonuçlarını aksine, tamamen hükümet yanlısı olma/olmama kriterine göre atanmaktadırlar. Üniversite hocalarından Türkiye'nin çözüm bekleyen sorunları

hakkında bir şey duymuyor olmamız, bu baskıların ve tabii ki üniversite hocalarının da bilimsel ve medeni cesaretlerinin olmayışındandır. Bazı üniversitelerde görüşlerini açıklayan ve protesto eylemlerine katılan 7 binden fazla üniversite öğrencisi hakkında soruşturma açılarak 5000 kadarı üniversitelerden uzaklaştırılmıştır.

Batılı Demokrasilerde başbakanın emriyle bir sanat eserinin yıkıldığını duyanımız var mıdır? Sayın Erdoğan'ın „ucube“ diyerek Kars'da yapılan bir heykeli yıktırıldığını hayretle izlemedik mi?

1980 darbesinin ilk yılları hariç;

- Benim yakından izleme olanağı bulduğum 1965'lerden günümüze, yarım yüzyıla yakın bir süredir, hiç bir dönemde Türkiye'de eleştirilere bu denli tahammülsüz ve baskıcı bir hükümet görmedim.
- Son 50 yıldır hiç bir yönetim, medyanın önemli bir kısmını kendine bu denli bağınazca bağımlı kılıp, yandaş konumuna getirmedi ve kamuoyunu bilinçli olarak yanlış bilgilendirmedi.
- Hiç bir dönemde, Türkiye'de anayasanın emrettiği demokratik, laik ve sosyal hukuk devletini inançla savunan, askeri darbelere ve hukuk dışı uygulamalara her zaman karşı tavır sergilemiş olan, tam anlamıyla yurtsever, namuslu ve dürüst insanlar, aydınlar, Kemalistler asla hak etmedikleri suçlamalarla karalanmadılar. Her türlü inandırıcılıktan tamamen uzak gerekçelerle darbe yanlısıymışçasına tutuklanmadılar, en ağır cezalara çarptırılmadılar.
- Hiç bir dönemde yargıya bu denli müdahale yapılmadı ve yargı organları, parti ve cemaat yandaşlarıyla doldurulmadı.
- Hiçbir dönemde, tam bir kampanya yöntemiyle Türk ordusuna ve komutanlarına karşı böyle karalama ve suçlama yapılmadı.
- Hiç bir dönemde, Türkiye'de son yıllarda yaşandığı kadar, partizanca ve hem de çoğu kişinin getirildikleri görevi ve statüyü hak etmedikleri biçimde bir kadrolaşma yaşanmadı. Hiç bir dönemde, siyasilerin ve yakınlarının politika üzerinden kısa sürede bu denli zengin oldukları, son derece ustaca yöntemlerle kamu varlıklarının adeta talan edildiği, yerli ve yabancılara satıldığı ve bu denli büyük yolsuzlukların yaşandığı görülmedi.
- Hiç bir dönemde Türkiye, AKP iktidarı döneminde olduğu kadar, borç yükü altına sokulmadı. Ulusal bağımsızlığın temeli ekonomik bağımsızlıktır. Atatürk döneminde Osmanlıdan alınan borçlar ödenerek, Türkiye borçlu olmayan ülke olmuşken, bugün 700 Milyar Dolar dış borç yükünün altına sokulmuştur.
- Hiçbir dönemde devlete ait yüzlerce Kamu İktisadi Kuruluşları, fabrikalar, limanlar, araziler yabancı tekellere ve yandaş şirketlere gerçek fiyatlarının çok altında satılmadı.
- Ve hiç bir dönemde yurt dışındaki vatandaşlarımız bu denli gasp edilmedi. Yeşil Sermaye adıyla bilinen firmalar büyük kârlar vaat ederek Avrupa'daki 700-800 bin vatandaşımızdan 30 Milyar Avro olduğu tahmin edilen para topladılar. Sonra ne oldu? Bu firmalar sözde iflas ettiklerini açıkladılar. Yüz binlerce insanımızın en ağır koşullarda kazandıkları paralar yok oldu. Bu mağdurların haklarını geri almak

amacıyla kurulan derneğin bütün uğraşlarına rağmen, hükümet bu konunun üzerine gitmedi. Çünkü bu paraların önemli bir kısmının kuruluş yıllarında AKP ye aktığı iddiaları yaygın olarak tekrarlanmaktadır.

- Ve hele hele dış politika`da, Türkiye'nin kuruluşundan bu yana Türkiye'nin ulusal çıkarlarına tamamen ters düşen ve dışdan güdümlü politikalar ısrarla izlenmedi ve yanlışlar yapılmadı. Komşularla sözde „sıfır sorun“ politikası izleneceğinin tam aksine, Orta Doğu'daki komşularla ilişkiler kopma noktasına geldi. Hükümetin Suriye iç savaşında aktif taraf olması, Suriye`de terör örgütleriyle iç içe ilişkilere girilmesine ve Türkiye Suriye sınırı için büyük bir tehdit haline gelmesine neden oldu. 877 kilometrelik Türkiye-Suriye sınırında eli kanlı terör örgütleri cirit atıyor. Ne yapacağını şaşırarak hükümet terör örgütlerinin bazılarını ötekilere karşı destekleyerek bu bataklığın içinden çıkmaya çalışıyor. Sınır kentlerimizde, Hatay`da, Urfa`da, Gaziantep`de halk büyük tedirginlik içersindedir. Suriye`ye karşı haziran 2011 den buyana inatla süregelen savaş çığırkanlığı, Türkiye Dış politikasının ana konusu ve görevi haline geldi. İran, Irak, Mısır, Lübnan ve Rusya ile ilişkiler son derece gergin duruma geldi. Son günlerde Irakla Merkez hükümetiyle kopma noktasına gelen ilişkilerin düzeltilmesine çalışılıyor.

İzlenen dış politikanın Türkiye'nin çıkarlarıyla bağdaşmadığı artık kanıtlanmıştır. Türkiye'nin ulusal çıkarları Kıbrıs sorununa çözümü, Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti`ne uygulanan ambargoyu kaldırmayı gerektirmektedir. Öte yandan Kardeş ülke Azerbaycan topraklarının beşte biri Ermenistan'ın işgali altındadır. Bu konularda hükümetin herhangi bir kararlı girişimi ve çabası olmamıştır. Türkiye ve Türki Cumhuriyetler için büyük potansiyeli olan ilişkiler, göstermelik ziyaretlerle sınırlı kalmaktadır. Türkiye dış politikasını, ABD güdümlü ılımlı İslam projesi çerçevesinde neredeyse tamamen Arap ülkelerine endeksli hale getirmiştir. Avrupa Birliği üyeliğine ilişkin girişimler göstermelik olmaktan ileriye gitmemektedir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin 90. Yıl dönümünde geline tüm bu ağır koşullara karşın, Türk Halkı, yeri ve sırası geldiğinde, gerekli çözümü bulacaktır. Mustafa Kemal Atatürk`ün emanetini teslim ettiği Türk Gençliği, ülkesine ve Cumhuriyet kazanımlarına sahip çıkacağını kanıtlamıştır. Umutsuzluğa gerek yoktur.